

Motion till riksdagen 2005/06:Sf237

av **Carina Hägg (s)**

Könsneutralt barnbidrag

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ett könsneutralt barnbidrag.

Motivering

Barnbidraget betalas idag främst ut till modern eftersom ett nyfött barn står under moderns vård om föräldrarna inte är gifta. En ogift man får vårdnaden först när han har bekräftat faderskapet genom att en anmälan gjorts om gemensam vårdnad hos socialnämnden eller skattemyndigheten.

Barnbidraget är det ekonomiska stöd som har den högsta legitimiteten hos allmänheten. Bidraget upplevs som rättvist eftersom det betalas ut till varje barn oavsett inkomst eller om föräldrarna är ensamstående eller bor tillsammans. Men i takt med att det svenska samhället har utvecklats och förbättrats har nu en diskussion om barnbidragets könsneutralitet startat.

Idag utbetalas det automatiskt till mamman om föräldrarna inte gör en anmälan till Försäkringskassan om att det istället ska utbetalas till pappan. I dagens samhälle kan detta upplevas som förlegat och könsdiskriminerande. Men när det allmänna barnbidraget infördes 1948 var ett av skälen att många kvinnor hade svårt att få familjens ekonomi att gå ihop då många män söp upp lönen eller spelade bort den. Kvinnorna fick försöka att klara sina barns försörjning på egen hand trots att de var gifta. Så det var en angelägen social reform där staten gjorde ett viktigt ställningstagande. Idag har både samhälls-ekonomi och den egna familjeekonomi förbättrats betydligt, men det finns fortfarande många som har det ekonomiskt svårt.

Det gäller främst ensamstående mammor och den tunga börda som många fortfarande bär. En förändring av utbetalningen av barnbidraget skulle försvåra för kvinnor med låga inkomster och en tung försörjningsbörda. Debatten får inte ensidigt utgå ifrån att båda föräldrarna har en så bra och stadig inkomst att barnbidraget är ett välkommet tillskott varje månad, men inte avgörande för den gemensamma ekonomin.

Fel! Okänt namn på

Föräldrar som separerar fortsätter oftast att ha gemensam vårdnad och tar därmed även gemensamt ansvar för barnets boende och kostnader. Problem med hur kostnaderna ska fördelas uppstår först när föräldrarna av olika anledningar har svårt att komma överens. Jag anser därför att det måste utredas ordentligt vem som har den tyngsta ekonomiska bördan att bära av föräldrarna, vem behöver bidraget bäst för att försörja barnen?

Jag inser naturligtvis att de individuella skillnaderna är stora och att många ensamstående pappor också tar ett stort ansvar för sina barn. Men ensamstående kvinnor med barn är ofta mer utsatta än männen.

Innan beslut fattas om att göra barnbidraget mer könsneutralt är det därför nödvändigt att ordentligt klarlägga alla för- och nackdelar.

Stockholm den 21 september 2005

Carina Hägg (s)